

DIUMENGE XVIII DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Josep Massot, monjo de Montserrat
3 d'agost de 2008

Sigueu benvinguts, tots els qui us trobeu units en aquesta casa de la Mare de Déu en un diumenge xafogós d'estiu, i d'una manera ben especial els qui formeu part de l'Associació grup Betlem-Verge Bruna de Barcelona, el pare escolapi que celebra entre nosaltres les seves noces d'or sacerdotals i els dos matrimonis que hi celebren respectivament les seves noces d'or i d'argent. I una salutació ben cordial, encara, a tots els qui s'uneixen a nosaltres des de tants indrets, a través de la televisió, de la ràdio o d'internet.

Fem nostres els vostres desigs i la vostra acció de gràcies. Com ens recordarà avui la lectura del llibre d'Isaïes, "escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi i us saciareu de vida". Acostem-nos, doncs, amb un cor agraït al Senyor que vol pactar amb nosaltres una aliança eterna i, en començar aquesta eucaristia, reconeguem que som pecadors, necessitats de conversió constant.

Les lectures que acabem d'escoltar gairebé no necessiten cap mena de comentari. Parlen per elles totes soles de l'amor que Déu ens té i de com nosaltres ens hi podem acostar, com els assedegats que van a l'aigua, per acollir-nos a la seva aliança eterna, als favors irrevocables promesos a David. La carta de sant Pau, per la seva banda, ens recorda amb vigor, i amb el convenciment nascut de la pròpia experiència, que ningú no serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima, ni els contratemps, ni la por, ni les persecucions, ni la fam ni la nuesa, ni els perills, ni fins i tot la mort sagnant, un supòsit que pot semblar teòric o exagerat, però que en realitat s'ha donat amb profusió al llarg de la història de l'Església, des dels apòstols mateixos, martiritzats a causa del testimoniatge de donaven de l'Evangelí, fins a tants casos dels nostres dies, a l'Àfrica o a Amèrica del Sud, i sense anar més lluny a casa nostra ara fa una setantena d'anys.

L'evangelí ens mostra també com Déu, en Jesucrist, ha demostrat que ens estima i que per això ningú no serà capaç d'allunyar-nos d'ell. En veure una gran gentada, Jesús se'n compadí i curava els seus malalts, i fins i tot era capaç, contra la recomanació dels seus deixebles mateixos, de compartir amb la multitud els pocs pans i peixos que tenien i de fer-los arribar a tothom.

La lectura que podem fer avui d'aquest fragment de l'evangelí ens duu, immediatament, a pensar en la celebració de l'Eucaristia, pa i aliment gratuït per a tothom i presència viva del Crist, pa de vida, en la qual, com ell mateix va fer, alcem els ulls al cel, diem la benedicció i partim i donem els pans als deixebles perquè els reparteixin a la gent i en mengin tant com vulguin.

Però, no cal dir-ho, no tot s'acaba en l'estona que dura l'Eucaristia, ni en les persones que ens hi trobem reunides en un moment determinat. El missatge de Jesús, l'exemple que podem deduir de l'evangelí d'avui, és que els seus deixebles, és a dir, tots nosaltres –tots els qui hem estat batejats en nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant–, hem de mirar de donar sempre menjar als qui tenen fam, no solament fam de pa material, sinó també necessitat d'ajut espiritual de tota mena, d'afecte, d'estimació, de comprensió.

En un món cada vegada més globalitzat i teòricament més ric i més autosuficient, són molts els qui passen fam i fins i tot els qui moren cada dia de fam i de set materials,

però potser encara són més els qui pateixen perquè se senten tots sols, perquè es troben abandonats dels seus, perquè tenen la sensació que ningú no en fa cas o, pitjor encara, que se senten rebutjats per la societat o marginats d'una manera o una altra. Sapiguem, doncs, cadascú en el seu camp, fer-nos continuadors de la bona nova de Jesús i ajudem tots els assedegats a venir a l'aigua i a associar-se'n, esforcem-nos per augmentar la solidaritat entre tots els homes i tots els pobles i mirem de contribuir, dins la nostra petitesa, al creixement del projecte de Déu i a l'adveniment del seu Regne.